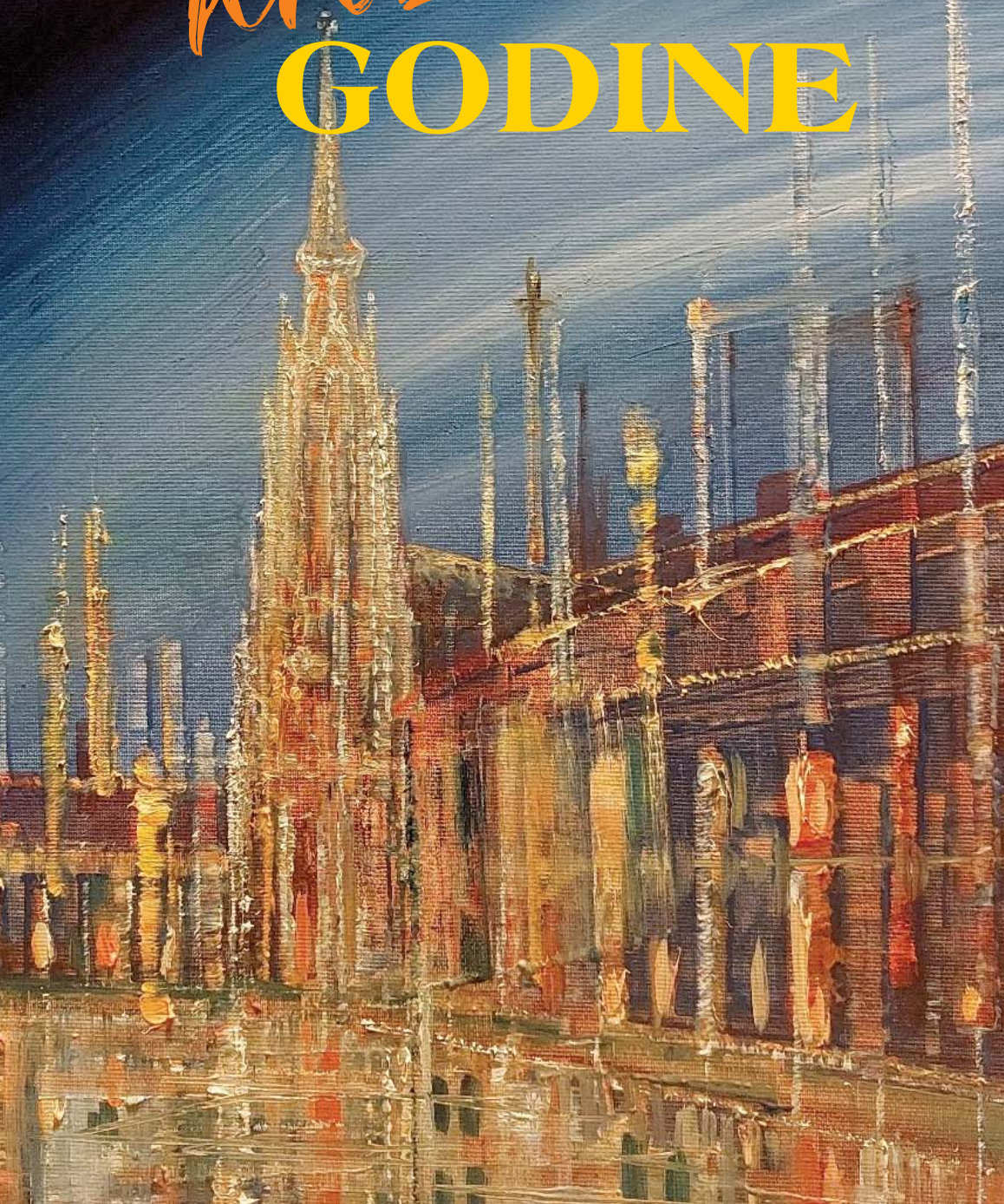

Mijo Bijuklić - Mišo

SONETI *1602* GODINE

Mijo Bijuklić - Mišo
SONETI KROZ GODINE

SONETI KROZ GODINE

Mijo Bijuklić-Mišo	Soneti kroz godine
<i>Izdavač</i>	Ogranak Matice hrvatske u Pagu
<i>Za izdavača</i>	Vlatko Majić
<i>Urednik</i>	Vlatko Majić
<i>Korektura i lektura</i>	Helena Butković
<i>Slike</i>	Lidija Pavlić
<i>Grafičko oblikovanje</i>	Marinko Hardi
<i>Tisak</i>	Hardy, Đakovo
<i>Naklada</i>	200 primjeraka
<i>ISBN</i>	978-953-8050-02-2

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Znanstvene knjižnice u Zadru
pod brojem 170407057

Mijo Bijuklić - Mišo

SONETI KROZ GODINE

Pag, 2024.

SONETI KROZ GODINE

Sadržaj

PREDGOVOR	9
VODI ME INSTINKTOM	13
SONET ZA MARGARETU	14
I VIDIŠ LI GA ISTIM OČIMA	15
OSOBNNA KARTA	17
O MENI	18
SUNCE SA ZAPADA	19
SONET PO MOJOJ ŽELJI	21
UKROTITI	22
NOSILA JE ČARAPA BOJE DIMA	23
VIRUS LJUBAVI	24
KORONA	25
KRAH	26
TRAMVAJ ZA DONJIKU	27
POKRIJ NAS PREKO GLAVE	28
UTIŠANOST	29
OPET PONOĆ	30
SUŽANJ PROŠLIH DANA	32
JEDAN DAN STARIJI	34
DA NE BUDE KASNO	36
POSILIJE TREĆEG DNEVNIKA	37
BEZ ZLIH MISLI	38
NIKUD PRIJATELJU	39

MOŽDA SE POSREĆI -----	40
ROĐEN U 21. STOLJEĆU -----	41
E DA MI NIJE.. -----	42
PLAVA SVITANJA -----	43
ZA LEGU -----	44
SAMO DUŠA I JA -----	45
CHIA KAO LIJEK -----	46
SUSRET NEŽELJENI -----	47
POTEGNU MISLI -----	48
NISAM VIŠE SVOJ -----	49
BEZ SVIJESTI EMOCIJE -----	50
BOLJI SVIJET -----	52
STADOH -----	53
IZMIŠLJENA -----	54
ILUZIJU TEK -----	56
RUKA ZAMIŠLJA -----	58
LJUBAVI DŽEMPER -----	59
PREISPITIVANJE IZNUTRA -----	60
KASNIM -----	61
U DUŠI SVIJETLI -----	62
USTADOH RANO -----	63
STOPE PJESAMA -----	64
OH KAKO BIH NAZAD... -----	65
ŠTO JE, A ŠTO NIJE -----	67
DAVNO LJETO... -----	68
PROSTOR OGRAĐEN -----	69
GLAVA IZA ČOŠKA -----	70
GDJE PROSUH -----	71

PRHNEŠ I SVE SE ZAVRTI -----	73
PRIJE ODLASKA -----	75
OD UROKA I VRAČKI -----	76
POPUT PTICA -----	77
RAZUM KAŽE NAGLAS -----	78
MALE STVARI -----	79
DOBRI FERI MOJ... -----	81
MOZAK KAO VOSAK -----	82
KAD LJUBAV KASNI -----	83
LARA ALI NE IZ ROMANA -----	84
PEPELJARA -----	86
SAMO ME JUGO -----	87
GRIJEH NIJE GRIJEH -----	88
KUNETE SE U SVETINJE -----	90
NISAM RATNIK -----	91
TREKUTNO STANJE... -----	93
DJEVOJČICA SAM KOJA KAVEZ NE VOLI -----	95
VIKTOR E. FRANKL U MOM SJEĆANJU -----	96
ŠARENA PTICA -----	97
KRUNINA MOĆNA MORA -----	98
VEDRA ANDREA -----	99
TRAŽI DAH -----	101
POSLUŠAJ ME PRIJATELJU -----	102
I GLE ČUDA -----	103
DOLEPRŠAJ U MOJE BUĐENJE -----	104
LIKA MELEM ZA DUŠU -----	106
CENTAR SVIJETA -----	107
AL NE BRINI... JOŠ SAM TU! -----	108

MARIJA MAGDALENA -----	109
AJDE ZABORAVI -----	111
NA KRAJU... ŽIVOT UPITA -----	112
SPAVAJ, SNIVAJ ZLATO MOJE... -----	113
ZAPJEVAJMO ZADNJI PUTA... -----	114
PUTEVI SU TVOJI -----	116
I OD SVEGA OKRENUTI GLAVU? -----	117
31. 10.-1. 12. 1970. -----	118
PASTIR BLAGA... -----	119
NIKOG NE VESELI? -----	120
TAJNA SRCA -----	121
KAKO MI JE TEŠKO -----	122
TREŠNJE, RUŽE I JABUKE, DJETINJSTVA DIVNE SLIKE ---	124
NEGDJE IZMEĐU... -----	126
BILJEŠKA O ILUSTRATORICI -----	127
BILJEŠKA O AUTORU -----	129

Predgovor

Ima nešto nevjerojatno očaravajuće u snazi i eleganciji soneta. Sonet, kao forma poezije, nosi sa sobom izazov i ljepotu istovremeno. Ova forma poezije, sa svojih četrnaest stihova raspoređenih u četiri strofe, neodoljivo privlači svojom jednostavnošću, ali istovremeno pruža dubinu koja je gotovo čarobna. Dok se okrećemo stranicama ove zbirke soneta, uranjamo u svijet jednog iznimno talentiranog autora, čija je kreativnost neiscrpna, a umjetnost pisanja postala je gotovo njegovo životno opredjeljenje. Sonet traži preciznost i suptilnost, ali istovremeno omogućuje pjesniku da istražuje dubinu ljudskih osjećanja i misli.

Ova zbirka soneta jedinstvena je riznica riječi i emocija koje su tkane talentom i strašću jednog izuzetnog umjetnika. Autor ove zbirke, Mijo Bijuklić, nije samo uspio savladati tu tehničku vještinu, već ju je obogatilo svojim jedinstvenim glasom i vizijom.

Kroz godine, Bijuklić nije samo oblikovao stihove; on je stvarao mostove između svjetova, spajajući prošlost i sadašnjost, duboko uranjajući u ljudsku dušu i ispisujući njene najintimnije tajne. Kroz ove sonete, putujemo kroz krajolike ljubavi i gubitka, nade i očaja, sreće i tuge. Autor nas vodi kroz labirinte ljudskih emocija s pažljivo odabranim riječima koje zrače snagom i dubinom. Njegove riječi su poput čarobnih napitaka koji nas tjeraju da razmišljamo dublje, osjećamo intenzivnije i volimo strastvenije.

*„Od kaputa želim jedra sašiti
Pustinju preletjeti, svijet vidjeti...
Koračati po uzburkanom moru
I dalje gubim vrijeme tražeći slobodu...”*

Bijuklić nije samo pjesnik; on je putnik kroz vrijeme, vješt majstor riječi, i promatrač ljudskih duša. Njegovi stihovi odjekuju s godinama iskustva, snova i razmišljanja; most su koji povezuje prošlost sa sadašnjošću, a istovremeno nas potiče da razmišljamo o budućnosti. Svaki sonet je poput dragulja, pažljivo oblikovanog i brušenog, svaki sa svojom jedinstvenom bojom i sjajem u kojem pronalazimo sebe i svijet oko sebe, kao ogledalo u kojem prepoznamo vlastite misli, strahove i nade. Kroz svaki stih, osjećamo njegovu strast prema jeziku i umjetnosti pisanja. Svaki sonet nas uvodi u dubinu ljudske duše, potičući nas da razmišljamo, osjećamo i suosjećamo.

*„Sučeš rukave, ne znaš kud sa sobom
Hladiš svoje ideale u hladu omorike.
Odsutan si i u pustinji ljudskosti tražiš se
S pjesmom kojom drvosječe lome drveće”*

Ova zbirka nije samo knjiga soneta; ona je putovanje. Putovanje kroz vlastitu dušu, ali i kroz duše drugih. Autorova sposobnost da uhvati suštinsku istinu ljudskog iskustva i izrazi je u ovim sonetima je zapanjujuća. Njegove riječi nisu ograničene vremenom ili prostorom; one su univerzalne, dopirući do svakog

čitatelja bez obzira na njihovo pozadinsko iskustvo ili uvjerenja.

*„Ogrtač od idiličnih dječjih snova još postoji
Svijet njime obavijam cijeli, ali tijesno je
Nanosu sreće ljuljaju se kad sam sam u svom svijetu”*

Bijuklić nam pokazuje da smo, iako jedinstveni u svojim pričama, povezani dubokim osjećajima koje svi dijelimo. Kroz ove sonete, otkrivamo da su naše tuge i radosti, naše nade i snovi, povezani nitima koje nas čine ljudima. Ove pjesme nisu samo riječi na papiru; one su izljevi duše, zapisane melodije koje odjekuju kroz vrijeme.

Ova zbirka je poziv na kontemplaciju, na tišinu u kojoj se rađaju najdublje spoznaje. Čitajući ove sonete, pozvani ste da zastanete, udahnete duboko i uronite u univerzalnu melodiju ljudskih emocija. Neka vas riječi ovog talentiranog autora ponesu na putovanje koje ćete dugo pamtiti, ostavljajući vas bogatijima za jedno novo, dublje razumijevanje ljudskog srca.

Helena Butković

Vodi me instinktom

Nemoj mi liječiti mamurluke
Tako slatke u pospanom tijelu
Nazovi me još jednom ljubavi
U tvom naručju želim umrijeti.

Vodi me instinkt ptice selice
A u požudu treptaji i lude vibre
A i tebe će ponijet na izvor strasti
Oganj u nama teško će se gasit.

Mirisi tvoga tijela su iznenađenja
Kad te sretoh na ušću rijeke daleke.
Tek prekrižih ruke zagledan u sjenke...

A misao je stala, ostala bez teksta.
A misao je stala, zamućena pogleda
A ti, a ti nisi čak ni ime svoje rekla...

18. 4. 1999.

Sonet za Margaretu

Ruke su bile mirne i nisu zadrhtale
Dok ovo pisah bez namjere zle
Ideali u životu rasplinuli se davno
A mjesto Muze hladno je i prazno...

Cvijet što je cvao u tamnom baru
Zbog ravnodušnosti polako vene
Stara adresa i neki novi početak
Ne, mislim to nije više za mene...

Ne neće planuti nova ljubav
Rasplinjava se moja nježnost
A i snaga duha pomalo klone

Ove rime sročene onako u trenu
Neka potraže tebe bez neke sjete
A i sretno lice pjesnikinje Margarete...

*Draga Margareta sretan Ti imendan !!!
Od srca... Mišo*

16. 11. 2020.

I vidiš li ga istim očima

Šipak crven opet sazrio
Ptica nema da plod beru
A ni tvoji prsti nježni bijeli
Šipkovog trnja plašiš li se

Drage slike pomalo blijede
Dok šetaš stazama poznatim
Zašto ti je život okrenuo leđa
Baš u trenu kad si ga zavoljela

Suncu slabi dah i dan je kraći
Dok si ti u daljinu zagledana
Vrijeme bježi, a ti ne nalaziš sebe...

I čuješ li onaj dragi glas
Što kao jeka leti padinom
Vidiš li ga još očima istim...

7. 11. 2020.

SONETI KROZ GODINE

Osobna karta

Znaj - ne bacam ja kocku
Često ponavljam na glas to
Pjesme stare opet rado slušam
Koje već dugo slušao nisam...

A u gluhim i teškim mojim mislima
Hrvatska često šeta bosih stopala
Nosi moja odjela, kad svojih nema
Pokraj glave sjedi, izgubljena, drijema...

Izborio sam se za sutra
Ali danas mi tako fali
Obris doma i stručak perunike...

Želim vam to iskreno reći
U sjeni garavog mjeseca
Ali strah nadu u mrak potjera ...

22. 10. 2020.

O meni

Jedino nisam izdao iskrenost
A doživio sam sveg i svašta
Nosač, što kuca kao tuđi sat
Budan, gladan k o napušten pas.

Prodavao maglu, lagao svece
Nudio razna naličja bez lica
Al što je htjelo to ludo srce
Čak mi meni ništa reklo nije...

Čekao sam i dočekaovaj tren
Podijelit sreću sa sebi sličnima
Imam sada što sam davno snio...

S vama želim radostan biti
Ovo je tih pet minuta da l li baš
Pjevam *Hrvatska mati* i dišem *mirise zavičaja*...

22. 10. 2020.

Sunce sa zapada

Strpljivo čekam ponoć
Zaboravljen, napušten,
Sam u uglu male kavane
uz kavu gorku zemlje tuđe.

Dok topli dom snivam
Pomalo se lažemo
Sudbini praštamo
O zavičaju maštamo...

Svi smo jednom pošli
Za nekom novom srećom
I tražili tek mrvu, e gdje li je...?

I tako prolazi dan po dan
Mijenjaš posao, mijenjaš stan
a duša fali kutak za miran san...

28. 9. 2020.

Sonet po mojoj želji

Lila muscari kraj puta
Na tvoje usne miriše
Plamen u tijelu još žari
A bol prave pjesme piše...

Dom je vidljiv u oku tvom
Na prozoru ti vjetar spava
Vjeruješ u dobar osjećaj
jer njegov dah otjerat će strah.

Strepnja u venama
Opijenost bez sna
Treptaj svemira...

Kad te tišina takne
Ti pomišljaš doći će
Godi, iako laž je sve...

17. 11. 2020.

Ukrotiti

Odnekud mi poznata ta ulica
tu su moji izgubljeni svjetonazori
dok ulazim u krčmu punu ološa
a noć gori sirove strasti priziva.

Pramen kose provlačim kroz prste
dok uspavljujem preostale iluzije
i više ništa naglas neću reći
jer bile bi to tek osude i kletve...

Iako nisam svoj,
zadihan se krećem
trom po plaži života.

Pijesak malo me prži
po bosim tabanima
- *izdrži* - misao zbori.

6. 1. 2020.

Nosila je čarape boje dima

O ta mučnina poslije pijanstva
Kad ti životom ne upravlja glava
dok smrt se šulja iza lijevog uha
ja želim taknut čarape boje dima.

Praznoj duši pokrov ne treba
Tek misli kao u stare krtice
ruju ispod napete i tanke kože
a ja tražim čarape boje dima...

Zaboravih tko sam i gdje sam
dok bistrim misli ispod litice
mamurluk mi se smije u lice...

Prolazim ispod tmurnog neba
Opet je sve baš kako treba
jer pronađoh čarape boje neba...

16. 2. 2020.

Virus ljubavi

vino priča kraja nema
što je bilo što se sprema
oko zmijsko, svilen šal
baš si mi bila krivi dar...

uzdah koji brodove ljulja
ne vraća me noćas k tebi
tonuti smo mi počeli
kad pogledi su nam se sreli.

pred očima si mi, dok se rušim
izgubljeno tražim blago...
a znam da ga neću naći...

mrak mi na prozor pada
crna strana moga sloma
ne liječi se tugom tuga.

22. 3. 2020.

Korona

Idem iz doma
U meni dilema
Korona vani
U kući žena...

Prođe korona
Nesta dilema
A u kući i dalje
Čeka me žena.

Nema mi druge
Ne mogu vanka
Nabumbim se k o majka...

I ljulja se tilo
Puca mi glava
miša se i san i java...

O mili dragi
I vi ostali
Najbolje je
Budite doma.

Stvarno je lipo
Kad netko ima
Tko te čuva
Pazi i mazi
Od raznih zala
I zlih vazala.

Tedi Spalato i Mijo Mišo

Split-Beč, 28. 4. 2020.

Krah

Pitaju me o počivalištu nerođenih
Što sam ohol, tajnovit i ne zborim
Uvjet za otkriti tajnu je biti čovjek
A ne po policama opake laži slagat...

Odlazi život... ali kuda... pitam se
I zašto snovi tu stvarnost guše
Glupo je vlastiti duh kod drugog tražiti
I iznenađen bijah kad ga primih u pismu...

Ne smeta što sam se vinuo u zrak
Uzrok potražih očiju zatvorenih
shvatih sretan sam što ostadoh sam.

Što je smrt nego kocka leda u konjaku
Jako piće koje me ostavlja bez daha
Opijenog mišljenja ostah sve do kraha...

20. 11. 2020.

Tramvaj za Donjiku

Rekla mi je nehajno u petak
Grči mi se želudac zbog udvaranja
Ogroman je jaz između nas
Ti ode u crkvu, a ja na plesnjak.

Zamišljam trčimo po korzu
Zadnji tramvaj će za Donjiku
Nijem sam, ali se sjećam riječi
Za tebe bih umro, al' nemam priliku...

mjesta gdje smo se nekad krili
Davno, davno su porušena
Ali još uvijek su dio mene.

Usne izgovaraju glasno misli
tako bi ih volio - ne čuti
A o tome nikad razmišljao nisam.

25. 11. 2020.

Pokrij nas preko glave

Podočnjak i plava šljiva na vratu
A potok slatkih riječi niz usnice teče
Okrećem Mjesec s neba na leđa
samo za tebe i u tvom pravcu.

Odjekuje snažno glas u šumi
gdje sam tužan rastanak preživio
Krila zanosa još dlanovima stiskam
a oči tvoje i dalje potajno snivam.

Tko mi to svija i mota zvijezde u klupko
Dok cigareta u grlu sve me više guši
Gdje smo stali, pitam se - dok noć žari.

Raširi još jednom svoje plahte
Sklopljene u škrinji od bake, zlatnoj
Pokrij nas preko glave i nek' dogodi se kraj...

29. 11. 2020.

Utišanost

Tri je ujutro, a još neću poći leći
Letim preko vlastitog razuma
O svetkovino mračna, bez uzvanika
Tako je to već ide dugi niz godina...

Od kaputa želim jedra sašiti
Pustinju preletjeti svijet vidjeti...
Koračati po uzburkanom moru
I dalje gubim vrijeme tražeći slobodu...

Podanik bijah čak i slugama
Raskošna blagost je to koja ne očarava
Jer laži se motaju i množe kao u roju.

Kupam se u hladnom znoju
U tihom i samilosnom mimohodu
S damama noći u prešutnom dogovoru...

30. 11. 2020.

Opet ponoć

Ne budi čedna baš noćas
Dugo putuje sunce do nas
Stranica odnosa naših je pohabana
Al šminka na usni omamljuje nas i dalje...

prolete čak i stari avioni
Sve dužine i širine vidiš kroz okno
A ja lažem sebe dok brišem prašinu
zanosno pjevam a radije psovao bih...

Prosipa se opet u nepovrat ovaj dan
Odsutan bez jezičnih duela s tobom
Drhtim poljuljan k'o zadnje piće pijanca...

Ej Zemljo.... aaa nećeš me zavrtjeti
osjećam topi seeee moj ego prirodni
Ostavljen sam tuuu bez ičije pomoći...

3. 12. 2020.

SONETI KROZ GODINE

Sužanj prošlih dana

Iskazujem ljubav tebi
kraj praznoga uzglavlja.
Bila si sva nježnost moja,
Kamo li si odlutala?

Danguba bez cilja ja sam
umotan u plašt samoće
iseljen iz sretnih snova
prognan iz malog doma...

Ja sam sretnik bez osmijeha
Sanjalica sam bez snova
Ja sam patnik radi tebe...

Što ne moli oproštenje
Sužanj ja sam prošlih dana.
I skrivam te od sebe sama...

SONETI KROZ GODINE

Jedan dan stariji

Zid se valja poput vala, ali nema zla
Soba poljuljana kao brod, ali strah je pobjegao
Stradanje i danonoćne terevenke su iza mene
sad šutnja mi čuva leđa, sigurno je sigurno...

Noćna lampa oslikava mi život, malo mutan ali jasan
Stari telefon je dio mene pa mnoge tajne dijelimo
Iznenaden si dok me slušaš očiju zatvorenih
Inače, toalet je na kraju hodnika,
vrata pritvori kad odlaziš...

Ima još u toj viziji dragih sjećanja
Sve se nešto klima, topi se, odlazi
O zuboboljo na kog ću noćas misliti.

Jedan dan stariji, al' nikad bolji
Često me na starost podsjeti
Ali me nema na adresi toj...

7. 12. 2020.

SONETI KROZ GODINE

Da ne bude kasno

Zapamćena kao samozatajna
U tvom broju 20 dok mute ti pamet
Krš se ne da oplemeniti ali riječi
One mirišu na ruže rascvjetane...

Između duge haljine i prašine
Tvojim nježnim prstima šivene
Bosa stopala u prašini trag ostaviše
Al topli pljusak čaroliju brzo obriše...

Još miluješ zvijezde očima nemirnim
Udovi utrnuli od bdijenja do svitanja
Padaš od umora, al' nema plakanja...

Mitsko drvo i bršljan života
Je li tamo sreća tvoje mladosti
O slaviti će i Tebe, ali da ne bude kasno...

*Draga Sandra!
Nek Ti je sretan rođendan.. od srca..
Mišo*

7. 12. 2020.

Poslije trećeg dnevnika

Mjesto gdje će i kamo poći
Mudrost ne pita, dok hoda bosa
Hrana joj nije vlast ni cvijeće
Ali joj život u stilu nogu podmeće.

Zaborav hoda okolo bez kape
Muku mu osjetim i znojnu ruku
A ja u molitvi što odzvanja od zida
Puštam je neka je, neka traje.

Ne ljubiti nit mrziti
Ne plakati nit pjevati
Ne misliti niti reći.

Al raditi za dvoje
I za troje platiti
A suzu ne pustiti... *oj Hrvatska mati?!*

12. 12. 2020.

Bez zlih misli

Žarka tkanina mog života
I sjaj proljetni me napušta
Rub noći u kišnoj jeseni
Plaši, al' volja ne popušta.

I gajim nježnost kad je najteže
San siromaha neće mi ukrasti
Optimizam je car mog života
Nestvaran, ali neću odustati...

Poljuljan dok koraci posustaju
ostavljen u molitvi, ali sa vjerom
još u grudima bukti strast za životom...

I nema tu za osvetu mjesta
Jer i cvijeće se na vjetru svija
oluji prkosi, ali bez zlih misli...

20. 12. 2020.

Nikud prijatelju

Malo razlivenog Mjeseca prati me putem
Krijepost za nebo polako skupljam
Otrovan od sveg laganja životu
Pogled mi luta ali kuda ne znam...

Runi se komad po komad srca
Iz daleka i skitnica dobro izgleda
On cvijet ne gaji i ne čuva s puškom
Smrt ga ne plaši a za raj zlatnik nema.

Labud nije lovački pas sada znam
Dok tonu bose noge u glib zla
Samo me pjesma drže na površini.

I svaka ima svoj ritam i smjer
Jedna korakom lakim put raja
A druga prijatelju nikud iz blata.

23. 12. 2020.

Možda se posreći

Kad krenu dani poslije slavlja
A gitara razlije tužni zvuk
E to je ono što nismo htjeli
Je li to znak za rastanak...

Lomiti prste, gristi usne...
Šutnjom odgađati zadnji čin
Ne, ni ja neću ništa pitati
To je dovoljno za oproštaj...

Zamisli neko drugo vrijeme
U kojem nismo bili ni ti ni ja
Možda se posreći i odgodi se.

Taj bez sumnje grki bol
Stoga krenimo ljubavi od sutra
Možda se posreći i krene i nas!...

24. 12. 2020.

Rođen u 21. stoljeću

Rođen, da izda život moj dječaćki san
Iz davnina kad mlad još bijah
Ostavi mi nemire u srcu
Tek jad i pelin plod kušah...

Jezero od sudbine ne preplivah
Tuge vijenac oko čela spletoh
Bol za ubogog bez pravog puta
Brijeg sreće nit pogledom ne sretoh...

Dahću vjetri grubih riječi
Strmi brijeg i hladni led
Tek orao ima slobodan let.

U dnu duše sve se muti
Izgubih i spokoj i san
Da rođen sam, al gdje je kraj...

E da mi nije...

Nisam pijan, al' nisam trijezan
prazna džepa, al' ni malo bijesan
život kažu ponekad je stresan
svega toga ja sam jako svjestan.

E da mi nije te ženske čeljadi
noći moje bile bi preteške
s njima sam k o šećer u vodi
zbog njih bih oko svijeta pješke...

a tko misli da je drugačije
nek' pogleda u dno srca svoga...
Ili si muško il' si barbaroga.

Spreman sam im i dan pokloniti
samo za njih par rima složiti
zbog njih u plamenu k o zlato taliti.

8. 3. 2018.

Plava svitanja

Ječe u meni plava svitanja.
Zbog nje sada opijam tijelo.
Duša svoje snove sanja.
Trebala i traži nešto posve nježno.

Nije meni da ja patim,
svojom glavom sreću platim.
Kad je sretah istu večer
ljubav moje srce opeče.

Patnja moga uma
u grabi kraj grma
na propast me tjera.

Spojio sam i jad i bijedu.
Pomilovao kosu sijedu,
lažući sebe kako je sve u redu.

*Mojim dragim prijateljima
Matku (Dišipolo) i Dadi(Adžić)
sretan vam rođendan!! od srca..
Mišo*

25. 8. 1997.

Za legu

Dovoljno za let i kratki bijeg od svega
Slobodu ili ljubav ti izaberi ili odbaci
Usta najbolje svetkuju kada su tišine puna
Zavodiš zoru dok te prati samo tvoja sjena.

Sučeš rukave ne znaš kud sa sobom
Hladiš svoje ideale u hladu omorike
Odsutan si i u pustinji ljudskosti tražiš se
S pjesmom kojom drvosječe lome drveće.

Šutljiv si kad vidiš gomilu, e moj lega
Utočište gdje ga naći i pobjeći od svega
Stari hrast je mjesto i opusti se ispod njega.

Budiš se usred noći, žedan si
Bježe od tebe čak i misli iz svega ti
Stiže tek jeka iz onih dana dok nisi bio broj.

*Dragom prijatelju Matiji Dediću
Momče sretan Ti Tvoj dan...
prijateljskiMišo*

2. 3. 2021.

Samo duša i ja

Kada, a vjerojatno nikada neću
Znati za života gdje će mi duša
Sud svakidašnjice može biti ogavan
Sloboda, privid, robijaš si a to ne vidiš...

Palio, žario i pijanac bio, ali ne i htio
Kajao se poslije svake terevenke
Odupirao se mišljenju drugih
Prosipao emocije kao vrtlar cvijeće...

Prevrat se ne desi, nemam petlju
Staviti omču oko najtanjeg dijela tijela
Skrivajući različita stanja mojih nereda

Moliti od koga i za koga i do kada
Plakati zbog učinjenih ludosti, biti fin
A ne vidjeti noć kako vrti te isti film...

3. 5. 2021.

Chia kao lijek

Teški oblik krivih poteza pomalo nagriza
Vatra pjesmu guta spas na vidiku tražim
A ti nesigurna, u život moj si se dokoturala
Kasno spoznah istinu, pokrov za dvoje sad treba...

Što se rađa danas drugačije nego kod ljubavi prije
Zaboravih lekciju kako bol u grudima se brzo vrati
Usna zadrhti od kiselosti života, al' ne izusti
Izli se rijeka snova i preplavi ostatak pouzdanosti.

Ogrtač od idiličnih dječjih snova još postoji
Svijet njime obavijam cijeli, ali tijesno je
Nanosi sreće ljuļaju, al' uvijek u nekom bijegu.

Siv rasipan sitan al' ljekovit kao chia
Umoran al' mekoća riječi još nije umrla
Osta za dobronamjerne i za sva vremena...

5. 2. 2021.

Susret neželjeni

Ljubaznost kapljice kiše ne otjera
Kosa joj mokra a ja kišobran nemam
Pogled prekrasan na mokru joj haljinu
Sjenke nadolaze odnekud poznate...

Strpljenje u mom slučaju je stradanje
Bez mrve jala uvijek se držim po stani
Otmjen i tako smiren ali mi bježe dani
Plamen tugom se ne da nikada ugasiti.

Žarilo, palilo a godilo mi ludilo
Utjehe lažne tjerale me ići do kraja
Gorka trava je zaborav, ali ne ozdravlja.

Iako svjestan poraza ne tjeram ih rukom
Bol zaljubljenosti puštam nek' traje
Umotan u minulo vrijeme - nestajem...

*Mojoj dragoj Anamariji
od srca želim sretan rođendan,
prijateljski...
Mijo*

6. 4. 2021.

Potegnu misli

U sebi skrivaš nešto cigansko
Ti moje malo crno vrckasto
Tu pamet gubi se, muzika ljulja me
A molitva dođe, kada umre baš sve...

Crkve plašim se, tu lagati ne mogu
Čvrsto me steže nevidljivi konop
Zaborav ne blijedi dok od mene bježi
Čak i osmjeh bih darovao, a nemam kome...

Dati a znati kako je uzalud
Hvaliti nešto bez razloga
Gorka spoznaja oka nemirnog.

Kročim teško al' bez uzdaha
Gasim daleke zvijezde
Da ne vide suze biserne...

9. 2. 2021.

Nisam više svoj

Svatko se na svoj način bori za život goli
A povelja o ljudskim pravima, postoji li
Vlast, ah da, sada je baš prava berba
Ulozi mali, a materijalna dobra do neba...

Izlozi mračni na njih prislanjam obraz
Lutke u prozirnim haljinama mi se smiješe
Istina to radim samo kratko i predvečer
Noć je opasna, nitko nikud se ne kreće.

U tom mraku kameni prag ne vidjeh
Pogled ga promaši i skoro padoh
Ali netko od gore - pružio mi ruku...

Očekujem istine glas iz svemira
Slušna školjka do bola zapeta
Nisam više svoj u eri općeg ludila...

*Mom dragom prijatelju Igoru
Paru, nakon jednog razgovora....!!
od srca Mišo*

10. 2. 2021.

Bez svijesti emocije

Rekla si a nisi smjela, izdati naša pravila
Šutke dok budim se iz sna, ipak tražim te
I neću nikad više ideale u nebo dizati
Jer u trenu uvene sve, a kazna srce stisne...

Sramota nije pustiti suzu i kad te u lancima vode
Al okrenut leđa pogleda mutna i slijepa, i nije fer...
Suviše toga po zlu je pošlo zbog čega ne pitam
Jer... granice su za prelaz, a zakoni da se krše.

Ali dobro... kad prođe lijepo i stisne zlo
Ne otidimo tek tako bez oprosta i riječi
Ali što govorim čuješ li me... ili si već daleko...

I sada dok ruka u prazno maše, stara navika
Bez svijesti emocije ali još dišem, nema isprika
O loša vijest, baš danas mi sreća nogu uganula...

10. 5. 2021.

SONETI KROZ GODINE

Bolji svijet

Znaš Tigre na noge se digle mračne sile
 Netko guši dodire nevinih i ljepotu riječi
 Usamljenost je zlo i nestadoše dobre ideje
 Beznade, strepnja, kud okrenu se svijet...

Misao za preživljavanje svakodnevna
 A razum tvrdoglavi - glumi junaštvo
 Užas od ništavila jača te, ako ne ubija
 Iz Zgarišta i Nesuvislosti, uzdigni se dobrotom...

Zajedništvo i čvrsta misao
 Lucidan ostani u ovom trenu
 Fer borbe za život dostojan čovjeka.

Poput dobrog i lošeg vremena
 Upornost i opstojnost se broji
 Znaj Tigre bolji svijet u nama postoji...

*Dragi Pinta (Primož Pintarić),
 moj svečaru, znam čudno neko vrijeme,
 ali želim Ti zdravlja i sreće za još godine
 mnoge ... i susretali se u miru...*

*od srca Ti želi
 prijatelj Mišo*

11. 1. 2021.

Stadoh

Stadoh, bez želje za ranim umiranjem
Tremu ima svaka pozadina mojih nastupa
Kažem si tiho zemljotres mijenja ulice i lice
Zamišljeno i kao da govorim zraku u mraku...

Nevidljivo se uvijek lakše nađe
Nepravilno to smo mi htjeli ili ne
Rukom crtamo proživljene snove
Slučajno bježimo preko granice.

Klizi intelekt ali kuda nas vodi
Nečisti kolo vode ali mali opstaju
Koraci zrakom jači su i od nade.

Bistri se apstraktno razmišljanje
Vrč utjehe u tom preživljavanju
Jači je od proloma u borbi za opstanak.

11. 1. 2021.

Izmišljena

Ribnjak, nasip u zeleni tepih umotan
Stado se izležava u sjenkama vrba
Oklijevam a oči pasu i gutaju daljinu...
Očekujem njen dolazak i umilni glas.

Ružna noć se sprema al' razum ne slušam
Tren mi se učini kroz grmljavinu korak lak njen
A na dlanu parfem draži i miriše na laž
Promjena od ushita do poraza vrišti na glas..

Čaplje na vodi, akustika više nego sjajna
A ja poput lovca što u zasjedi vreba
Mađaricu koja lagala je, i to bez razloga.

Dogovor samo pogledom uvijek je loš
Ruskom romansom bol ublažavam
Krivo mi je, zašto glup uvijek ispadam.

11. 2. 2021.

SONETI KROZ GODINE

Iluziju tek

Sedlo života zajaši još jednom u snu
Natrag ni slučajno pogledat nemoj
Damo podsjeti se... bila si svoja uvijek
Za mnoge trn u oku i broj prevelik.

Utonuh potonuh dok na tebe mišljah
Spavah ali ruke grče se na spomen tvoj
U kamen zurim ispod glave mi tvrdo
Čaša pada, ne razbija se, baš naopako.

Lahor uspavah, misli prosipah u prazno
Podigoh jednolični glas prilično drhtav
Patnja me oduševljava, baš sam naopak...

Stih provocira i nudi iluziju tek
Vrat prenapet, grlo upaljeno
Zbog podsuknje koju neću skinut...

11. 4. 2021.

SONETI KROZ GODINE

Ruka zamišlja

Dosta je ozbiljnosti, treba se igrati
Nebo pod mišku valja češće smotati
Smijeh kao mašnu šarenu razvezati
Sa životom treba se bukvalno zezati.

Snivaj bijelog mačka s crnom šapom
Sanjaj o slobodi kao nekom prisnom
Milovanja nek' ti budi kao voda u potoku
A mlinski kotač neka vrti refren o ljubavi...

Zbog daljine, malo mi se daleka činiš
Što si dalje, više je prostora za tebe grlit
Na vrhu usne dahom još mi dašćeš.

Preljeva se noć u meni kao tinta
U svanuće san na okno mi ne kuca
A ruka zamišlja da je ispod tvoga struka...

11. 5. 2021.

Ljubavi džemper

Ne dijeli bića na boju i jezik
A srcu dobrotu nikad ne brani
Bolje smišljaj slastice ti nove
Daruj ih iskreno usnama gladnim...

Kuća pomirbe ne treba vrata
A neprijatelji raširenih ruku
Grle skulpturu mira na prozoru
Ne, nije bitno čija je bronca...

Svjetlo korijen ne sadi ali grije
A zrak drvo nije i ne pravi hlad
Znaj svjetlo i zrak su Božji dar.

Molitva ne treba prostirku
Lijepa gesta riječi ne izusti
Kad duša isplete džemper ljubavi....

*Mojoj dragoj prijateljici
Jadranki Klabučar (Gros)
od srca želim sretan rodendan...
Mišo*

14. 1. 2021.

Preispitivanje iznutra

Glava na brijegu, al' nije u cvijeću
Javljam se životu s osmijehom bez riječi
Dar-mar uvijek nađe mjesto za slavlje
I u bestidne snove još zaranjam često...

Unutrašnje okruženje i lagane priče
Gladak i mekan je taj pristup duše
Bez dodira, bez mirisa, ali godi mi
Bezdušni su oni koji se ne vide iznutra.

Obale spomenutih i spretnih obmana
Ulice, koje žure k svojim trgovima
Bijeg od jedne dragane k većoj ludosti.

Zapalio bih strah, tjeskobu i jezu
Leđa okrenuo i zlu i prokletstvu
Barem minut da nađem mir u sebi...

14. 5. 2021.

Kasnim

Lomi me grižnja savjesti
Baš kao nekada ti u prvi mrak
Sad u crkvi punoj gluhe tišine
Bez tebe, vrijeme ne postoji...

Ugao gdje sam te čekao stoji
Goli zidovi, ali bez naziva ulice
Glas tvoj iluzija u mojoj glavi
Nema smijeha i raširenih ruku.

Shvatit ne mogu kud ispariše
Dodiri koje nisam htio izgubiti
Ali prevlada borba za opstanak...

Bolje je u dvoje, jednom ti rekoh
Ali samac lakše pomete boli pod tepih
tek postelja pamti zagrljaje i snove...

15. 1. 2021.

U duši svijetli

Lakomost danas nema srama nit boli
A Sjene se klanjaju, bez volje za promjene
O tog života Krug koji se ne vrti u krug
S lakoćom me uvlači u kukavički mentalitet...

Lanac od živih riječi ne možeš izbjeći
Baš kao žito prosuto ne donosi kruh
Tek Molitva oslobođena zavisti i jala
Je poput orača koji dušu dobrotom hrani.

Postaje bez emocija nisu baš u modi
Ples bez muzike bespredmetna tema je
Dok prolaze ljeta u kojima me nema...

Osjećaj čudan i stavljanje krivnje na panj
Dok u duši svijetli neka druga svjetiljka
Skrivena od pogleda a tako svima vidljiva...

17. 5. 2021.

Ustadoh rano

Ustadoh rano ima nešto u tom
Tužno zvoni čak i veseli stih
Pa u neki tuđi život zalutah
Al pameti pehar ne ispih.

Sabrah brige i intrige na gomilu
A uzdah guši i histeriju zove
Glupost ne može pjesmu otjerati
Spokoj u njoj uvijek ja nađem sebi...

Računica čista, ali računa nema
Razum otupio kao da je na izletu
A i sat prestade vrijeme brojati.

Rečenica u slobodnom letu sve tiša
Tišti način kako do mene dopire
Moja sjenka šuti dok polako sve zamire...

19. 1. 2021.

Stope pjesama

U skitnji tražim obale sreće ili bar pristup
Zatočenik u vatrenim krugovima sunca...
Šuplja sjećanja bez očiju doimaju se čudno
Kretah se s uzdahom s lakim pume korakom.

Rupa razuma i tuposti kao sprud se mijenjaju
Sanjara kog žensko tijelo tjera u nemir
A kola iskrenosti jure niz padinu bez kočenja
Dok misli mi šušte i čude se ama baš svemu.

Sjedeći u položaju sužnja s glavom u rukama
Slušah uzdahe mornara s brodova na vezu
Čak miris ruma zapuhne mi lice..., al' me ne pomjeri...

Čarobna frula vraća me, kuda, volio bih znati
Prebirem po abecedi a u pogledu nedogledi
Gledam u stope pjesme koje još želim napisati...

19. 4. 2021.

Oh kako bih nazad...

Polutama me voljela a i ja sam grlio nju
U dubinama mora i u vrhu planina nađoh mir
Neostvarene ljubavi najbolje su me grijale
Objašnjenja za to nemam, života mog igrokaz...

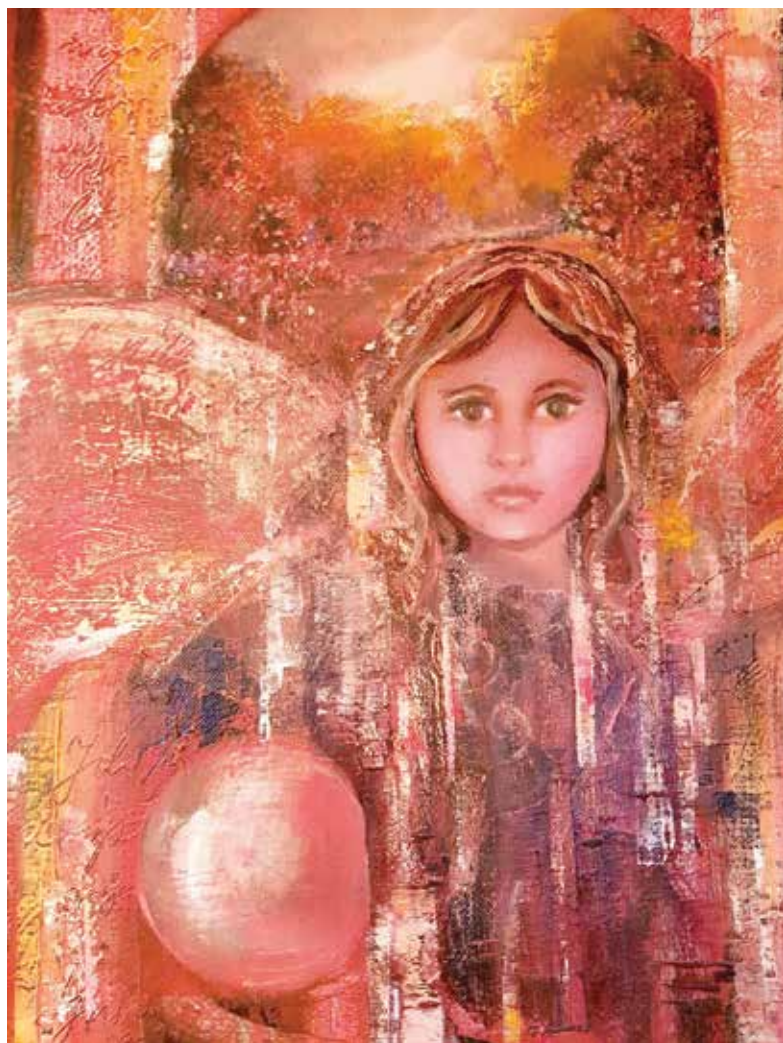
Život se živi kako hoćeš ili kako moraš
Iako pobjegoh od prošlosti, ipak me prati
Zaboli još uvijek na onom istom mjestu
Kasno spoznah da svetinje svete baš i nisu...

I za druge pokrov sam bio
Točio i svima s radošću žed gasio
A poglede tužnih žena sam bistrio...

Dječak što u Vitrini srca još čuva rodni grad
Korijen ne vene, na put se spremam, iako sam star
Al' pjesma moja će doći i donijet vam pozdrav na dar

19. 5. 2021.

Što je, a što nije

Što danas voljeti a neoptužen biti
Crno il' bijelo koje boji nam dan
Meteori ljude pomalo plaše
Kada lete blizu Zemlje i kidaju san...

Obzor prošlog stoji na pragu
Sanjalica poput mene rijetka pojava
Plava zora na ramenu nema žalopojke
A na žalu morska pjena kvasi mi noge...

Pohodi na slavu su postali sporadični
Gnjev kao grudu snijega kotrljam niz brijeg...
Prolaznost života snažno grlim, jedan je...

Slavuja uz kameni put opojno miri
Ružmarin plavim cvjetićima cvate
I diže glavu prema stablu bogumile

21. 4. 2021.

Davno ljeto...

Tragao sam za tim usnama
Trgao šapat iz vlastitih grudi
O zrelo ti moje voće s pozlatom
Bez igrokaza i obećanja ludih...

Povratna misao ne pozna slador
Okus livadskog bilja s tvoje usne...
U čipki pupoljak, skriva ti grudi
A u sjeni sjena još pomalo ludi...

S korakom lisice ako se vraćaš
Još jednom se uvuci pod moju kožu
U moje misli poput katrana tame...

Nagnuta nad mene kao onda na odlasku
Kada mi je krvca nahrupila u lice
Ne, ne, ne tražim milost a ni krivce...

21. 6. 2021.

Prostor ograđen

Ponekad ustanem s bolom u očima
Bijesom opčinjen u polje odlazim
Neshvaćen ostadoh dok sadim grah
Do mene tek ptica cvrkut i miris smilja...

Ne gubim još košnice od finih misli
Identitet sporo prodire do onih bez sluha
Znaj svet je onaj koji jutrom tek zahvaljuje
A život mu poput cvrčka muzika ostade...

Vanjština leprša baš leprša
Zbuni tek nesklad u nutrini
Prostor ograđen a ograde nema...

Hladno je dok koračam kroz oblake
Izblijedi u oku i drum i prašina
Nevidljiv sam neka tako i ostane...

23. 3. 2021.

Glava iza ćoška

Bolnice nezaposlene ove zime
Izgubljeni aromatičnu travu frču
Vrištanja medija dosadna k'o sprovodi
Muškarci trunu i sanjaju bijeg iz kuće.

Propovjednici se klata na barskom stolcu
Psihoza neznanja oskrnavila muziku i riječ
Botanika naših djela u džepnom izdanju
A metri crvenih kravata stežu oko vrata.

Čuvarkuća iz kuće nam ne da
Raj za tramvaj, bez putnika se voza
Glava iza ćoška s dosadom se koška...

Kamenčići po cesti nešto mi zbore
Glina pod nogama gadno se lijepi
Konjak ne pijemo al' smo dobrano pjani...

23. 3. 2021.

Gdje prosuh

Gledaj me, stidljivka drhturi
Smušen pred tvojim vratima
Ne želim ništa poklonima kupiti
Djevojčice hajde tremu mi otupi...

Bolje bez pisma a ljiljan tako miriše
Bosih nogu stojim tu pred tobom
Haljina ta, svilena za oko mi zapela
Ne skidaj je, nisam još spreman za to...

Torba ovih mojih želja
Borba je koja me ljulja
Kao vreli pečenjak u ruci

Zjenice se šire ah taj miris
Vjetar ih nosi a usput i moj prkos
Gdje prosu se moj ponos...

24. 3. 2021.

Prhneš i sve se zavrti

O moja draga Lea nije život baš
Šnita kruha premazana marmeladom
Nit je asfalt prijateljski raspoložen
Za nježne ti stope što po njemu gaze...

Ali gle odjednom sve na bolje krene
Nestanu ružne priče i loše ocjene
Jer gdje si ti svirka i veselje krene
Ponekad nisi ni svjesna sebe...

Ti poput prepelice u klasju zlatnom
Prhneš i sve se zavrti u veseli krug
Pokretom ruke možeš uljepšat dan...

A Tvoj medeni i blagi glas
Pokopa svako zlo još u pupoljku
To možeš samo ti draga moja Lea...

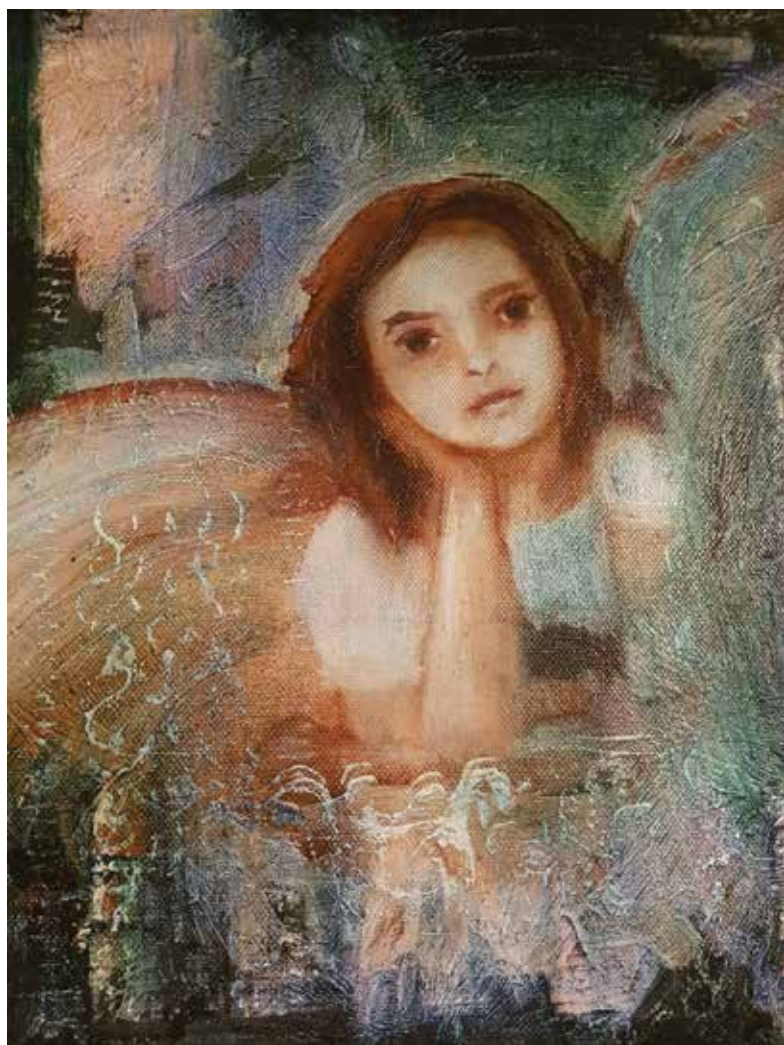
Draga Lea (Šprajc)!
Sve ti cvalo i uvijek sretna bila!
Mišo

24. 4. 2021.

SONETI KROZ GODINE

Prije odlaska

Dodiruješ me bolom, dok odsutna biraš
Knjige na polici i srebreni kipić anđela
A u meni huk kao prije potresa
Dok čekam dan gdje više nema nas...

Ljeto prolazi a ti svojoj šutnjom
Usporena pratiš mirno let leptira
Nisi više ona ista, postojana, draga,
Ne dira te moje molitve snaga...

Ravnodušnost se digla iznad nemoći
A ogoljena svjetiljka moje bolnosti
Mutnim svjetlom obasjava more slabosti...

Prostor koji nam od zajedništva ostade
Kratka je daha, umoran, prepun straha
Tek pijane straže noćas bezbrižno slave...

25. 4. 2021.

Od uroka i vrački

Kap po kap mi na oči dolazi
Tama i kada je ugase
Procuri kroz prste, baš mrtvački
Klizi niz dlanove i pomalo plaši...

Medenjaci oni dobri majčini
Još putem me prati njihov trag mirisni
Za skut joj se držim, njeno blijedo lice
Prut joj u ruci, ali nema grdnje nit batine...

Zaspati... bojim se sanjati
Dok stojim u mutnoj vodi
Brojeći zvijezde, ali previše ih je.

A splav pun majčinih molitvi
I vijenac od njenih pjesma
Još su tu, čuvaju me od uroka i vrački.

25. 6. 2021.

Poput ptica

Ljudi, kako je bez doma - ima li odgovora
A što drugo osim služenja život nudi
Ptice vole kruh ali ne iz ruke ljudske
Cvrkuću na slobodi i vesele i tužne.

Zlatne kuće džaba vam, piće plaćaju drugi
Vatri nije dobro kad je zasiplju zemljom
Pupak striptizete i njene obline su zamka
Baš kao bombe što padaju iz zraka.

Ali prvi nježni pokret učini ti
Drugačiji budi poput ptica u slobodi
Samo bez policije i represalijske molim.

I ne budimo braća što halje podijeliše
Jedna smo krv al' dvije strane plotu
Crno se piše, ali još gore se čita.

*Dragom prijatelju
Tediju Spalatu sretan rođendan
i dalje uživaj u pjesmi i svirci ...
prijateljski Mijo*

28. 4. 2021.

Razum kaže naglas

Nije razumno vjerovati baš u sve
Učiti od onih sa rukavicama bez lica
Uspomene jednog dana ipak će pitati
Problema je bilo, a što si učinio ti...

Ne nasjedaj priči nekog guvernera
I pun straha ne hodaj ulicom pustom
Bez prijatelja pored zatvorenih barova
O misli probudite u meni vjeru u čovjeka.

Nije slabost pušiti, piti, mangup biti
Ako si svoj i stvari gledaš pravo u oči
Ali ne imati stav... e to te ruši i guši...

Za sebe učinit nešto, možda je prekasno
Ali povuci potez gdje razum kaže naglas
Za mladost, za sutra i razuma bistrija jutra.

Beč, 29. 3. 2021.

Male stvari

Praznika uopće ne mora biti
Šetnja s vjetrom u leđa tako godi
Jer žurba je bijeg od malih stvari
A sitnice su to što život broji...

Kao prosjak pružam ruke k tebi
Prijatelj jesam, prijatelja tražim
Poklon od života drugi ne trebam
Uz tebe svaki dan početak je novi...

Pisma zagonetna ne čitam
Nije to više moje štivo
Često je u njima i srce bilo sivo

O tuge putujte daleko, visoko
Ovaj put bez pratnje i patnje
Istrgoh se iz tuge i apatije...

30. 1. 2021.

SONETI KROZ GODINE

Dobri Feri moj...

kapetane nećemo, nije vrijeme za plakati
Puti naši bijahu od cvijeća i prolaznosti
Imamo sve, samo mladosti nikad više
Ali ne plaše nas zime, mi još smo tu

Godine bosih i onih bezbrižnih dana
Sjećaš se... al' ostani i dalje u svojoj skitnji
Med smeđi, gust što za prste se lijepi
Na kraju gorči, dok neke stvari um još bistri...

Zvona životnih radosti neka zvone
Počuj bakar na dnu srca što veli on
I znaj pobjednik pali vatru na ognjištu...

*Tovaruši blagoslovljeni i mirni vam puti
Jačke naše i poslije nas na hrvatskom pojte.
I veliš mi, sretan sam, iako polako prolazi sve.*

*Dragi moj Feri! Evo u trenu prođe 60,
okruglo, ali ne žali nisi Ti prijatelju živio
uludo...Dobri Bog vidi sve, samo on zna sve
Tvoje dobre geste i urline... Sretali se još
mnogo godina u miru !!!*

Od srca Tvoj prijatelj Mijo

12. 7. 2021.

Mozak kao vosak

Mozak kada ti se razlije kao vosak
Pa šušti u glavi, nisi više svoj
A panika visi na staklenoj nozi
Zaboravljaš idole, postaješ broj...

Mijenjaj boju zore, snagom vlastite volje
Promjena dobra ili naopaka neka se desi
Ne crpi snagu iz bijesnih gesta, nisi tad ti
I pucaš po šavovima, tu ni tenk ne pomaže.

Jalova zemlja nije za prodaju, to znaju svi
E ljudskost i poštenje, za njih se valja boriti
Izobilje trena zna uljuljkati, lažima omekšati.

Ma nije strašno dok na drumu sjeni pričaš
U osami pred Bogorodicom se moliš
Ako jasan kraj na kraju puta vidiš...

*Dragi moj Slavenko (Slaven Batorek)
neka Te u životu prati zdravlje, sreća i muzika..
od srca... prijateljski Mišo*

16. 7. 2021.

Kad ljubav kasni

Pokopaj u meni jeseni
Bez plakanja i bolnih riječi
Dosta je mrtvih i tužnih
Punim plućima disati želim...

Zrela dok proljeće šuška
I žedna usana tvojih nježnih
Ne daj Mjesecu da sam bdije
A ja u mraku lomim ruke bijele.

Zaliječi ono što se još može
Duše boli i srce koje te voli
Svečano i pred svima kažem.

I šumim šumorom šume i mora
U osami i po strani a moji dani
Kao psalme su smirujući i čarobni...

1. 12. 2021.

Lara ali ne iz romana

Nisi Ti Lara iz ruskog romana
Niti sam ja doktor Živago
Već momak tu iz tvoga kvarata
Što usamljen čita knjigu u parku.

Ljepote znamen mladost je naša
I zašto da vene bez dodira i uzdaha
Evo ja vučem potez prvi, ako želiš
Da zajedno idemo jedan dio puta.

Zajašimo val vedrine i smijeha
Uz mene vjeruj uz mene vjeruj
Dosadno tebi nikad biti neće...

Sve što je moje to je i tvoje
Ti uz mene, a ja uz tebe
Znaj nježnost je začim životu...

*... Sinko Franko (Fačini) evo nešto za Tvoju
novu romancu... i sretno !!*

Od srca Mišo

23. 1. 2022.

SONETI KROZ GODINE

Pepeljara

Od pleha il' venecijanskog kristala
Bezbojnog dna il' s bezbroj šara
Koristi se za otresanje pepela
I gašenje izgorjelih čikova...

E tad izblijedi svaki sjaj, trenutni čar,
A žar cigarete utisnute ostade na dnu
možda i opeče, ali to nitko saznati neće
jer dok sebe lažeš istinu gušiš jer dalje pušiš...

A oni što gase
Kad tad se opeku
Na glas ili u sebi reknu

...što mi je to trebalo
Da potrošim tolike dane
Iznad pune... pepeljare.

1. 5. 2011.

Samo me jugo

Kada riječ ljubav požuti na papiru
a srce se uplaši vlastitog nemira
ne treba hrabrost i bijeg od svega
već mir i tišina, e to duši treba.

Zašto opet darivati cvijeće
novcem kupovat tu mrvicu sreće
kada sreća više neće ti na vrata
sve što ode više se ne vraća.

Nemoj mi zimu na vrata donositi
jer i jesen teško mogu prebroditi
više ti nisam ja na duge staze.

Pogledom niz put osjećaje pratim
i u mislima se u prošlost vratim
tek kad je jugo na tebe se sjetim.

*Dragi Tomček (Tome Janković)
Nek je zdravlja i sreće začinjene
Tvojom muzikom.. od srca ...Mijo*

28. 2. 2014.

Grieh nije grieh

Njegove oči su čule moje srce zaljubljeno
A ja mijenjah boje, skrušena kao na pričesti
Izgled i tijelo grješnice, a govor prave svetice
Čista emocija baš to ne, ne, ne osuđujte me

A tek osmijeh probudi svih šest čula
Čaroban, zanosan... o živote što sam kriva
Nikad moj, a uvijek ovdje, nimalo dosadan nije
Tu miješaju se sreća i bol baš kao u žitu kukolj

Ah dodir tvoj ruši stabla i zvijezde skida
I znao si dobro ti baš kao i oblak bijel
Nikada me nećeš imati, možda tek na nebu pratiti

Ali ostade života čar sanjati i sudbini lagati
Kada si mi srce zarobio tuga me pogodila
Iz tog šoka se teško vraća, a Zemlja sve ravnija biva

Malena (Ana Maria Iovanac)...
Mrva telepatije i evo pjesme tvoje i moje ...za oboje...
od srca i sretna bila u životu... Mišo

4. 1. 2022.

SONETI KROZ GODINE

Kunete se u svetinje

i vi ste svirali rock
i niste govorili Bog.
Sada svi kažemo bok
ali nitko ne svira rock.

kunete se u svetinje
u koje ne vjerujete
mladost se moja trudi
da zbog vas ne poludi.

nećemo nikoga gušiti
ne želimo državu rušiti
ali pogledajte dobro u lice

sebe i vaše kućne ljubimce
oni vam bolje mogu reći
kuda će nas to odvesti?

4. 11. 2013.

Nisam ratnik

Nisam ja ratnik, što pali i ruši
i nikom ne želim sudac biti
ovdje sam rođen tu ću umrijeti
ali kad za to dođe mi vrijeme.

Što kažete vi tamo od gore
kud vodi put ovaj bez puta
i što bi htjeli sa nama sutra
kad ne vidite dalje od jutra

ima u meni volje i stila
želim biti dio tog društva
što pjeva, svira, radi i gradi

Uvijek je bilo teških vremena
zavjesa olovni, straha i jada
dosta nam je samo kruha i igara...

*Dragi moj Igore,
nek Ti je sretan rođendan...
prijateljski i od srca...
Mišo*

4. 11. 2013.

SONETI KROZ GODINE

Trenutno stanje...

Rodna i plodna ravnica je ova
zna svakom dušu darivati ona
kraj puta kesten širi grane
i hladom uljepšava nama dane.

Domaćin dobar, to nam je u krvi
ispružena ruka kruh i vino nudi
sve što nam je Bog i priroda dala
darujemo, ne tražimo za to hvala.

Skloni se od sunca što u podne prži
osjećaj se ovdje k'o na rodnoj grudi
ako su ti stranče namjere časne.

Nigdje na svijetu nema te modrine
K'o vrt cvjetni što u beskraj seže
to Bog nam darova, to je moja domovina.

Draga moja Lidija (Puđak)
Sretno Ti za Tvoj dan i hvala za sve ono što činiš
za našu Slavoniju.. prijateljski... Mišo

6. 6. 2012.

Djevojčica sam koja kavez ne voli

Rođena sam koraka laka
oči mi govore umilne riječi
ali nutrina poput omče steže
iz ovog tijela pobjeći želim...

Kakva sam to dok te gledam
dok ti pričam i glasno se smijem
čašu mlijeka lagano pijem,
prste lomim i sramom se borim

sigurna nisam i čega se to bojim
djevojčica sam plaha puna uzdaha
nemoj mi zaklanjat nebo, iskrena sam evo

primakni glavu ti uz moju, priđi bliže
želim ti nešto na uho šapnuti sada
znaj: djevojčica sam što kavez ne voli...

7. 1. 2014.

Viktor E. Frankl u mom sjećanju

Sve što život čini lijepim
sa bližnjima je dobro dijelit
čvrstom vjerom vjerovati
svakom ljubav poklanjati.

Uvijek *zašto* pitat glasno
i doznat kako se borit valja
svake patnje svjestan biti
i dostojno se s njom nosit.

Možeš činit gruba djela
gazit preko moga tijela
uzet pravo na život moj.

Možeš izreći tisuću laži
zadat tijelu bol i tugu
ali dušu, dušu ti ne dam.

7. 7. 2013.

Šarena ptica

Nemirna, odrekoh se mudrosti
Želim te kao okus gorke mandarine
Zaboravi silu, ali i na molitvu
Udi u moju sobu i prepusti se žitku.....

Piši ono što ti padne na pamet
Ili pjevaj kada si sam na putu
Grli i miluj me, ali ne diraj dušu
Mene - šarenu pticu u slobodnom letu...

Nema povratka, sve sam zaboravila
osvojiti me možeš vrelinama
Ne pretvaraj me u stijenu već rastopi me

Što dajem, što daješ, nemoj vagati
Zaboravi sat, dan i rođendan vlastiti
Prepusti se onom što zovu ljubav i strast.....

*Draga moja Ljiljana!
Od srca Ti želim sretan rođendan...
i još puno lijepih stihova.. od srca..
Mišo*

10. 1. 2022.

Krunina moćna mora

Kada se prsti vlaže, a rime bježe
Zbog njenog lika u sumraku
Mene misli tad stjeraju u kut
Nisam baš spokojan ali ni ljut

Ali ne mogu doći k sebi
I ne znam što bi a što ne bi
Dok nemirno gledam ja niz put
Čekam taj vlak od niotkud

Kada vjetar i krene, ježim se od zime
Ma kud baš mene pogoditi to ime.
I sve bih to zaboravio sada i rado

Andreja jesi li ti bar malo sretna
Hvala ti na brizi meni je dobro
Samo godine bježe al ne lome granu tužnu

*Dragom prijatelju Kruni (Krunoslav Ringsmuth)
...i hvala za divne bečke večeri
i noći provedene u muzici...
prijateljski Mišo*

8. 3. 2014.

Vedra Andrea

O Andrea, o Andrea, o Andrea
nazovi tu ljubav pravim imenom
predaj se sreći ništa ne pričaj
samo se čvršće uz mene privi.

O Andrea, o Andrea, o Andrea
otvori vrata srca tvoga meni ti
zaboravi priče iz kojih zlo se rađa
samo ljubav u pobjedu te vodi....

Sam sam bio protiv sebe
želio sam tuđe želje
al' ti si došla u moj svijet

Sada kažem sreći hvala
što mi je baš tebe dala
drugo mi nije bitno Andreo draga...

13. 3. 2014.

SONETI KROZ GODINE

Traži dah

U grudu plavetnila. Nebo se stisnulo
Mori mora. I zrak dršće, od jeze
A gorje u daljini. Tugu prepliće.
Mladost kad umire, starost ju oplakuje

Ona. Obraz gorući. Suzama umiva
Travke grobljanske. Miruju. Ne mirišu.
Sunčana zraka prži čelo, ali ne boli.
Ali iznutra kida, bol za dragim...

Sanja ga. Budnim očima. I to je sve
Traži dah. Izgubljenog i voljenog.
Bolna pogleda. Uprta. U drveni sanduk.

Hrast samotnjak. U podnožju šuti.
Stoljeća je proživio. Ali ovo... Kao upit
Zašto baš njega... mladosti cvijet...???

*Jedan od onih jezivih dana kada starost sahranjuje
mladost (posveta dragom Marku Zalović koji je
tragično preminuo u cvijetu mladosti)
s tugom ...Mišo*

Martin, 16. 8. 2013.

Poslušaj me prijatelju

Poslušaj me prijatelju
ono što ti sada velim
muzika je lijek za dušu
dobrotom nas oplemeni.

A tebi što pjevat voliš
i poklanjaš drugom sebe
jednim tonom se otvara
pjesma pisana baš za tebe

kad zapjevaš ovu pjesmu
koja sad je samo tvoja
vjeruj meni a i sebi

to je za dušu nova boja
skladni kroj, modni krik
al' ti ostaješ i dalje svoj...

17. 2. 2014.

I gle čuda

Kad pjesama krene ti pođi za njom
kao vrući pijesak valu se prepusti
lagano u prvi sumrak vjetar nek' te nosi
i nemoj se trijezniti, i na zemlju spuštati...

muzika je ljubav u njoj su bol i sreća
ona te miluje kao vjetar klas zeleni
slavom te okruni potom te razgoliti
odjeću tad gomila kida, pobjednike ne voli...

dopusti pjesmi prići što bliže tebi
jer ona osjeća bilo i sluša otkucaj srca
čudo se dogodi i to je tad tvoja pjesma

Kada pjevaš osjećaš se bolje
nije te briga što o tebi drugi govore
I veli ona stara - *tko pjeva duplo moli...*

17. 2. 2014.

Dolepršaj u moje buđenje

Dolepršaj u moje buđenje
u osvit zore prije novog dana
sretna sam dok mrsiš mi kosu
careviću moj uz miris tople kave.

Mudar je plan nikud ne poći
zaključaj vrata i gledaj me u oči
ti si to blago što sjaj ne gubi
privi me čvrsto na svoje grudi.

Potjeraj mrve i mrave s radnog stola
na sve se nasmiješi i ništa ne reci
ti si ta sreća koju dao mi je Bog.

Ne odlazi daleko od mene
vrijeme začas kraj nas proleti
opstaju i traju oni koji se poštuju...

19. 12. 2013.

SONETI KROZ GODINE

Lika melem za dušu

Utihnula je pjesma tetrijeba
a ruj sjene noći otjera u brdo
misao na tebe, tad više zaboli
sanak zovem, a u tišini srce moli...

Sreće zemljo tako si daleko
Dok šum slapa i Rastoke ćutim
A po gori vuk samotnjak skiće
čuva svoje, tiho reži i zavija.

Nije zlato sve što sije
to znademo i ti i ja
u duši nam sjeta snije.

Ime su ti davno odabrali
po smilju si ga ti dobila
Lika melem i duši spokoja.....

*Mojoj dragoj i miloj Asji Kišević
i dobrom i urlom pjesniku
Branku Pejnoviću od srca za njihovu Liku i
njegove Rastoke i taj divni i divlji kraj...
od srca ... Mišo*

20. 6. 1995. - 21. 10. 2014.

Centar svijeta

rođen ja sam u brdskom kraju
u tom kraju svi me znaju
gdje su gorštaci dobre čudi
,centar svijeta tu je, gdje se rodiš..

prvo piće, prva ljubav
živiš noću, dočekuješ jutro
uz tambure i djevojke
a selo brine moje brige.

tu upoznah lijepu Janju
krasno ime njoj su dali.
s njom ja dijelim sve što imam.

njeno ime k'o molitva dođe
na nju mislim, pa svaka bol prođe
Janja je moja i uzdah i pjesma

26. 2. 2011.

Al' ne brini... još sam tu!

Ohladi mi vrelo čelo
I ugrij mi hladnu ruku
Tako će mi biti lakše
Preboljeti svaku muku.

A sve ono što se zove
Ljubav, sreća i zdravlje,
Ostavljam ti i odlazim
Gdje ne sviću zore plave.

Nemoj molit, nit dozvolit
Da za tebe drugi misli
Ti jedino moje blago.

Al ne brini još sam tu
Samo mi se dušo javi
Kada trebaš savjet pravi...

*Mojoj dragoj i jedinoj Mariji!!
od srca... Tvoj Mišo*

27. 1. 2011.

Marija Magdalena

Topli su osmjesi tvoji
S poljupcem život ti budiš
Teško je ostati miran
Ljubav dok pogledom nudiš.

Marija Magdalena
Sreća si za sva vremena
Ma. ri. ja Magdalena
Neka te život ne mijenja.

Divna su tvoja oka dva
Poput vatre i vode
Jednim me dušo zapališ...

A drugim u smiraj vodiš.
Jednim me dušo zapališ
A drugim u smiraj vodiš.

28. 11. 2009.

Ajde zaboravi

Znaj sve što skrivaš, druge na boli
Možda stvarno i ne želiš o toj temi
Ali osjećam, želiš malo dodira u zoru
Dok tijelo drhti u vrućici rukom gasiš ga.

A ti voliš li netko ljudsko biće
Vatru što gori jabukama se na hrani
Već među gomilom se nađi, zažmiri
I na tren zaboravi tko si i što ne želiš.

Što ti se to mota u lijepog glavi
Nalaziš li bar jedan razlog pravi
Koga krviš za svoj udes znaš li?

Cvijet s tvojih nijemih usana
Vatru tijela iznutra neće stišati
Ajde noćas poštenje zaboravi.

*Draga moja tiha patnja Tvoja neka jednom
padne u dubok zdenac, ove noći slavi,
uživaj i sretan rođendan želim Ti .!!...
Od srca Tvoj prijatelj Mijo...*

31. 10. 2022.

Na kraju... život upita

Zaboravi nesuglasice odbaci nesanice
pozitivu probudi i žalostan ne budi.
Mi smo dio prirode u veselju i tuzi
iako ne bude baš sve po ljudskoj mjeri.

Valja se klonuti turobnih sjećanja
na naplatu kad dođu prazna obećanja.
Daj, ma daj, kloni se svih priča tih
nijedna nije krojena za tebe, ako ne želiš

Znaj svatko bira put i stranu svijeta...
da l baš uvijek pravu na kraju život te pita,
a odgovor može baš nejasan biti...

Svi smo mi u jednoj bačvi bez dna
i kad nismo posve unutra iz nje ne možemo van
svatko se snalazi, bez pravila i recepta...

29. 1. 2014.

Spavaj, snivaj zlato moje...

Zagledan u daljinu
Promišljam o svemu
U ljepoti mirnog jutra
shvatio sam bit života.

Bogom dan ovaj život
samo jednom čovjek živi
neka traje koliko traje
nit se kajem nit ga krivim.

Spavaj, snivaj zlato moje
Srce tvoje, moje srce
Istim ritmom kucat će.

Nemoj klonut, nit poklonit
Dušu svoju crnom čemeru
već se moli Svevišnjem....

9. 6. 2011.

Zapjevajmo zadnji puta...

„Čovjek ljubav ne poštuje
Dok u njemu ona spi
Tek kada je on izgubi
Za njom gorke suze li“

Kada loše svlada dobro
a sreću ti guše bolom
od sveg treba ruke dići
u susret novoj sreći ići...

Nek' prelije se naša čaša
Puna pjesme i veselja
sada tuga rundu plaća.

Zadnji put zapjevajmo
Onu našu pjesmu staru
Nema nas do nas, a loše nek' se briše...

*Hvala ti od srca dragi moj Nikša (Krpetić)
što si uglazbio na desetine mojih pjesma
... evo jedne... živio i sretno... Mijo*

20. 6. 2011.

ZAPJEVAJMO ZADNJI PUTA

stihovi: Mijo Bijuklić
glazba: Nikša Krpetić

$\text{♩} = 100 \text{ C}$

1. Pre - li - la se na - ša ča - ša pu - na pje - sme i ve - se - lja.
2. Čo - vjek sre - ću ne po - zna - je dok u - nje - mu o - na spi -

dok tam - bu - ra tu - gu li - je, ja o - dila - zim te - ško mi
Tek ka - da je on iz - gu - bi, za njom gor - ke su - ze li -

je. je. Za - pje - vaj - mo za - dnji put o - nu - šu pje - smu sta -

ru, uz ko - ju smo lju - bo - va - li, je - dno dru - gom lju - bav da - li.

D.C.

Putevi su tvoji

Bit ću ti rob i to cijelog života
Ali nećeš znati, ma bolje je tako
Tajnu ću sačuvati i u grobu hladnom.
Samo molim te kani se zločestih ljudi...

Okreni se toplini očiju iz sjene
Koje te prate i vole više od sebe.
Ni u snu nećeš znati, koliko mi značiš
Sve što želim tebi božanski je mir.

Putevi su tvoji nepoznati, dugi
A ja ću te pratiti do kada sam živ
S pogledom iskrenim i brižnim...

Mnogo će ti boli još život nanijeti
Ne, ne brini ja bdijem uz tebe
I javi kad tugu probudiš u sebi...

30. 9. 2011.

I od svega okrenuti glavu?

Ne reci ništa za pjesmu ovu
Ona ne nosi poruku novu
Nema traga o prošlosti davnoj
Ni u ovoj ljetnoj noći sparnoj.

Govore mi s neba rode
Pođi s nama jug nas zove
Istok i zapad zaboravi ti
Barem do proljeća dušu smiri.

Opet ideš u krivom smjeru
A lažu me... čim otvore usta
Jug i tuga, tu sam svoj i doma...

Sada vam mogu iskreno reći
Lakše je mrakom proći sokakom
I na sve hladno odmahnuti glavom.

Osijek, 11. 8. 2011.

31. 10. - 1. 12. 1970.

O kako šutiš glasno baš takvu Te znam
Daljine nisu izbrisale tvoj mirni stav
Oči ne vjeruju kao i ponoć kad je zastala
Zašto ljeto prohuja tijo i bez pozdrava...

A Ti nemiran na Goliji i uvijek priče pun
Sve više ličiš na mene iz vremena davnog
Sve me to pomalo dira i škripi jezik suh
Kako bih sa vama opet slušao mora šum...

Zvijezde danas tako su hladne
sjeta kao kletva niti boli niti liječi
Slanost mora tek u juhi i u mislima...

Još mogu mirisat čaj u „Kamerlengu“
Vidjeti turiste u opuštenoj šetnji
I oko dva Vela ulica i varoš usnula...

Mojim dragim prijateljima Gogi i Darku (Dukić)

*Hvala za divne ponoćne šetnje
u našoj varoši.*

Od srca vaš prijatelj...

Mišo

Pastir blaga...

Pred oluju tražeći
po ljutom kršu blago
on zviždi pjesmu
samo njemu znanu.

U tom glasu je priroda
nešto više od života
tu gdje stoljećima stoji
sve što vrijedi i postoji.

Iz ruku mu blago jede
sve pitomo i sve divlje
u predivnu bajku stane.

U tom kršu je sloboda
ništa osim mora, neba,
što Uskrsnuće naviješta!

Pag, 29. 3. 2013.

Nikog ne veseli?

Hrabrost već davno leži u grobu
Kukavica nisam, al' stavljam na vagu
Tvoje i moje osjećaje stvarne
Zar samo sitne duše ovu zemlju gaze
I dobro paze da ih ne otkriju
Jer biti to što jesi danas i ovdje
nikog ne veseli?

Osijek, 11. 8. 2011.

Tajna srca

Postaje male ali jako drage stare kavane
Što protežu se uz Vukovarsku cestu
Dio su našeg mladenačkog doba
To ja stvarno zaboraviti ne mogu...

Plavičast, gust, ustajali dim, šank u mraku
Muzika drijema, a i konobara nigdje nema...
Nakon zagubljenih godina opet tražim sebe
Ali nesta mladosti i one dječjačke radosti...

Iznevjerio sam tajnu svog srca
Sve radosti i dragosti što sam skrivo
Sad izrekoh pred svima i glasno...

E kako smo bili nestašni, mladi
Okolo vrata nosili šal bijelo-plavi
I ludo voljeli grad na Dravi...

*Mom vjernom prijatelju Zdravku Banjanu
koji je uz mene život cijeli...*

Hvala Ti lega moj!!!

Od srca Miki lega tvoj

Kako mi je teško

Otišao si kao mjesec u zoru
Ali ja ću za nas gazit staze trnovite
Svi naši planovi skliznuše niz stijenje
A tebe nema, nesta zemaljska bol.

Kad smo ostavljali riječi na pijesku
Bilo je prisno, dječje, nestvarno
Ali tebe otrgoše kao zelenu jabuku
Grizem si usnice, ali nema pomoći...

Ljulja me iz svemira čudna nervoza
Tvoj mrak i mene je zavio u crno
Napetost rješavam kao indijski fakir.

I po vodi hodam zakonu prkoseći...
Tako spašavam se od nepravdi i zlog
Mao dio si života mog, hvala Ti zbog tog...

*Mom dragom i neprežaljenom prijatelju
Zvonku Penoviću -
kao bratu po peru i duhu vedrom.
Zbogom Zvone moj!!*

Mišo

22. 5. 2022.

SONETI KROZ GODINE

Trešnje, ruže i jabuke, djetinjstva divne slike

Ruže smo baš mirisali
jabuke krali, trešnje brali
glasno, kao nekad se smijali
u trenu opet djeca postali...

Nismo skidali zvijezde s neba
ma kom to još danas treba
a kad te život muči i opeče
nasmij se i poželi mu dobro veće...

O kako smo radili divne stvari
po travi se valjali i dubili na glavi
i govorili nikad me ne zaboravi...

Bili smo i ostali dva ptića gola
i sada kažem što se tiče koga
sa kim dijelim život po pola...

*Sonet je nastao kao odgovor na divnu sliku
moje drage prijateljice Lidiye Pavlič,
a ona sliku nacrtala po mojoj priči
koju mi je ispričao dragi prijatelj Edo Maržić...
Od srca... Mišo*

Kamp Šimuni 24. 7. 2023.

Negdje između...

Utonuo si kao mrak u maglu
bez sjaja u pogledu što je zamro
dok ja u nevjerici vrtim se u krug
grč u nutrini peče me i izjeda

još plamti taj bol nevidljiv oku
a dani teku bez riječi i bez glasa
iz gnijezda životnog poleta utihnuli su
a samo tek poneko pero na vjetru kisne...

vedra mladost sa visina pade
radost je ugasla i boji se tišine
i nevolja je svugdje... tek da znaš....

zlokobni tren zauvijek obrisao ti glas.
nema više Baranje i bijelo - plavih
dok vino zrije, Tebe moj Buć više nije...

*Mom prijatelju nikad prežaljenom
Vladimiru Bučeviću Buću posljednji pozdrav
Vidimo se tamo, tamo gore,
gdje samo dragi Bog zna ...
Od srca Tvoj prijatelj ...
Mišo*

30. 12. 2021.

Bilješka o ilustratorici

Lidija Pavlić rođena je u Osijeku, gdje i danas prebiva. Završava gimnaziju te smjer biologije - kemije na Pedagoškom fakultetu. Od najranijeg djetinjstva pokazuje interes koji s vremenom prerasta u trajnu ljubav za likovnim izrazom. Jedno vrijeme radi u nastavi likovne kulture u Osnovnoj školi Ivana Filipovića u Osijeku. U istoj školi danas predaje biologiju. Izlagala je na skupnim i samostalnim izložbama u Mađarskoj, Nizozemskoj i Hrvatskoj. Sudionik je ateljea HNK u Osijeku, Likovne kolonije u Ernestinovu, "Picok" u Đurđenovcu, 103. brigade HV u Zlataru, Baranjske umjetničke kolonije te kolonija u osnovnim školama Vladimira Bečića i Višnjevca.

Samostalno je izlagala u Mohaču. Pečuhu, Beču, Budimpešti, Zagrebu i Osijeku (Likovni salon "B plavi", Art caffe Bastion, OŠ "August Šenoa", HNK, Waldinger).

Redovito se uključuje i pomaže humanitarne akcije, između ostalog svoje je radove priložila dobrotvornim akcijama za obnovu HNK u Osijeku i crkvi u Đakovu i Brijestu, te za kupovinu aparata za onkologiju Kliničke bolnice u Osijeku.

Sudjelovala je i u nizu akcija za pomoć prognanoj djeci i u radu umjetničkih kolonija.

Uspješno je sudjelovala u izradi scenografije za Sportske igre Vojne policije Republike Hrvatske te za niz

prigodnih školskih manifestacija, scenografije za Novogodišnji koncert i za Valentinovo u HNK u Osijeku.

Pored rada u tehnici suhog pastela i ulja na platnu, bavi se oslikavanjem stakla, boca te dekorativnih predmeta i površina.

Dobitnica je 14 prestižnih nagrada za dizajn na natječaju "Palome" iz Maribora (Slovenija).

Vrlo uspješno ilustrira i knjige.

Zaljubljenica prirode, okušala se i u uređenju i oblikovanju vrtova te dobija prestižnu nagradu Diplomu za najangažiranijeg pojedinca 2015. godine za projekt Najljepši školski vrt u Republici Hrvatskoj pri Ministarstvu znanosti i obrazovanja.

Bilješka o autoru

Mijo Bijuklić - Mišo vrsni je majstor dvije umjetnosti - poezije i glazbe. Ovaj pjesnik, tekstopisac i skladatelj danas živi i stvara u Beču često misleći na svoju rodnu Slavoniju i prijatelje. Svira bisernicu, mandolinu, gitaru, harmoniku i brač, a najdraži mu je instrument hrvatski jezik kojim stvara poetsko blago obuhvaćeno u četiri zbirke poezije. O svojim životnim vrijednostima progovara u pjesmama, a veliku podršku u radu dobiva od glazbenika i hrvatskih interpreta s kojima ostvaruje zajedničku suradnju.

ISBN 978-953-8050-02-2

9 789538 050022